

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKANYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.</p> <p>Nyilttér sora 1 korona.</p>
--	--	---	---

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Emléktáblát az elesett hősöknek!

Alsólendva, május 1.

A nagyok nevét és dicsőségét, halottakét és élőket szívéhez öleli és megőrzi a siker, a kegyelet és az emlékezés. Ezeket a névtelen hős tragikumai nem érheti. De vannak ezerek és tízezerek, akik egyedül a halál jogán magasztosultak hőssé, amint hogy az egyetlen nagy és drága, amit adhattak: az életük volt. Nem egy súlyos, nem egy jelentős élet: de egy élet, mindene annak, akinek vérért hajtotta és szívét dobogtatta; tehát elég ár és elég érték azért, hogy az emléke kapjon érte valamit. Legalább egy olyan keskeny sávot a maradandóságból, amilyen keskeny barázdát a hirtelen megakadt világ nagy szántóföldjén abbahagyott.

Folytatni kell ezt a barázdát. Nem minden elesett hős lehet a nemzet halottja, hiszen nem minden élet élhetett a nemzetnek. De mindenkinek, aki a csatában meghalt, volt élete. Minden élő tartozott valahova, volt valamely kised közösségnek valamije, valakije. Polgára egy községnek, hivatalnok egy hivatalnak. Tanítója vagy tanítványa egy iskolának. Főnöke vagy szolgálja. Ur vagy cseléd. De volt valami valahol,

ahol a neve nem két idegen vagy ismerős szó, hanem egy ember, aki katonaruhával a testén és puskával a vállán elment és — meghalt mindnyájunkért. Akinek arcát látták, szavát hallották, akinek vágyai, reményei, bajai voltak, akit szülője, asszonya vagy gyereke előttünk sirat. Akárki volt, amíg élt: dicsőséges hőssé lett a halál által, amelyet a dicsőség mezején nyert. Élőnek lehetett közrendű vagy akár utolsó is a maga kis társadalmában, de azzal, hogy ott volt, esetleg ott is maradt a legnagyobb történelmi dráma színpadán: dicsősége és büszkesége lett a városának, falujának, intézetének, annak a közösségnek, amelyben élt és amelyből eltávozott.

Demokratizálni kell a dicsőséget és a maradandóságot, ahogyan demokratizálta az idő a hazafiúi kötelességet és a hősi halált. Minden virtusnak szobrot nem állíthatunk, minden katona sírját meg nem jelölhetjük, mert meg se találhatjuk. De mindenik ment valahonnan, ahol otthon volt, és aki vissza nem tér többé, mindenik hiányzik valahonnan. És mindentűt, ahonnan a hősök elindultak, van templom, vagy községháza, vagy iskola, szóval van egy fal, vagy egy tér, vagy egy terecske, ahol el lehet helyezni egy táblát, drága anyagból, ahol bővebben telik, s olcsó anyagból,

ahol szűkebben telik, amibe bele kell vésní, vagy amire rá kell írni mindazok nevét, akik a hazáért csatázní mentek s akik örökre ott maradtak.

Ezt meg kell tenni nálunk Alsólendván is, a falvakban, minden legkisebb emberi közösségben azokért, akik eljövendének. A boldogabb és fogékonyágában fejlettebb jövőért, amely majd keresni fogja az ottárokot, hogy hálája virágait rájuk letegyje. És amely igazságos szívvel egyaránt akar hódolni a vezéreknek és a közkatonáknak. Nem áldozhatjuk fel senki nevét a feledésnek, aki az életét volt kész áldozni mindnyájunkért.

A második hadikölcsön.

A mai világháború kimondottan gazdasági háború. Gazdasági érdekek összefüggése, harc a gazdasági világhatalomért, a megélhetésért. Ebben a hatalmas, nagy harcban mindenkinek, nekünk is, meg kell tennünk a magunkét, ha azt akarjuk, hogy a végső győzelem, az igazi, nagy diadal, a jobb kór, mely után buzgó imádság epedez százerek ajakán, valóban elkövetkezzék.

Ma a hadseregek csak lelkesedésből, hazaszeretettel nem tudják hőstetteiket véghezvinni. Ma már a háborút gazdasági eszközökkel vívják meg. Akiknek az utolsó fontja fog rendelkezésre állni, — mondta Edvard Grey angol külügyi államtitkár —

Egy hőshöz.

Megharsant a dob s Néked menni kellett
El messze-messze, más vidékre tölem,
Arra felé ott, hol minden idegen.
Hol dicsőség ragyog s halál fenyeget:
Küzdeve harcolsz édes...

Én itt maradtam árván és egyedül,
De emléked szüntelenül visszaszár,
S ha az a szomorú arc, borús szempár
Ujra és újra lelkeemben felmerül:
Imádkozni kezdek...

Bodnevich Elfrida.

Humor a kaszárnában.

— Megtörtént históriák. —

Schrantz Elek alsólendvai kereskedő, aki jelenleg az alsóausztriai St.-Pöltenben a távirtdszoknál teljesít katonai szolgálatot, közli velünk az alábbi józúd, ott történt eseteket:

Szombaton délután kiadták a parancsot, hogy általános nagytakarítást és zsuroást kell rendezni a szobákban. Nosza lett egyszerre nagy cipelkedés. Mindent ki kellett hordani az udvarra és ott kiporolni. Minden egyes ember cipel egy-egy szalmazsákot, csupán egy jóképi gyomai gyereknek kellett társ a szalmazsák-vivéshez. — Meglátja ezt a káplár ur és odakiált:

— Kovács! Miért nem viszi egyedül azt a szalmazsákot?

— Nem bírom el, gyöngye vagyok hozzá! — volt a gyomai magyar válasza.

— Mit, nem bírja el? Hisz egymagam hármat elviszek egyszerre! — szölet ismét a káplár. A gyomai fiuban fölébredt a magyar virtus. Lecsapta a szalmazsákot, felgyúrte az ingujját és odaállott nagy büszkén a káplár elé:

— Hát ha olyan erős a káplár ur, gyűjjön velem birkózni!...

Erre persze nem került a sor, de mi egész nap nevtünk az eseten.

*

A főhadnagy ur, aki egyuttal századkommandáns is, iskolát tart a legénységnek. Az al-tisztek és tisztek rangfokozatáról magyaráz. Azt magyarázza, hogy miről lehet felismerni a gefreitet, miről a káplárt, a zugsführert, őrmestert stb. és kinek hány csillaga van?

Mindjárt kérdéseket is intéz a legénységhez:

— Fodor! Mondd meg nekem, egy zugsführernek hány csillaga van?

— Három! — feleli a kérdezt.

— Jó, ülj le!

A főhadnagy ur tovább kérdez:

— Galambos! Mondd meg nekem, hogy egy káplárnak hány csillaga van?

— Kettő, — volt a válasz.

— Jó, te is ülj le!

A főhadnagy ur megint tovább kérdez:

— Mór! Egy gefreiternek hány csillaga van? (A Mór véletlenül gefreiter.)

— E-e-egy! — szölet őden és halkán a Mór.

— Jó, te is leülhetsz!

A főhadnagy ur tovább meg:

— Sipo! Mondd meg hamar, hogy egy infanteristának (közlegény) hány csillaga van?

Sipo szeszes haptakban felel:

— Főhadnagy urnak alásan jelentem, eggyel kevesebb, mint a Mórnak! — s rámutatott Mórra.

A kitűnő felelet a könnyekig megnevetette még a főhadnagy urat is.

*

A főhadnagy ur kiadta a parancsot az instruktoroknak a gyakorlótéren: oktassák ki a legénységet, hogy miként viselkedjenek, ha poszton állanak. Nevezetesen: aki nem tudja a jel-szót, azt ne engedjék magukhoz közel jönni, még ha a saját tisztjük is az. Amikor közeledik valaki, husz lépés távolságban a fegyvert „fertig” állásba kell vágni s „halt”-ot kell kiáltani. Ha ez nem használ, a „halt”-ot meg kell ismételní, és ha az illető még mindig jön, harmadszor is „halt”-ot kell kiáltani, ha pedig ez is eredménytelen marad, akkor löni kell.

A legénységet próbaképpen felállítják különböző pontokra, hogy kitűnjön, jól megértették-e ezt a dolgot.

A főhadnagy ur meg akart győződni, hogy a legénység, ha poszton lesznek, hogyan fogja a parancsot teljesíteni. Megindul hát az első poszt felé. (A poszt véletlenül Kovács, a gyomai magyar

az győz. És ez a helyzet valódi képe. Nekünk gondoskodniuk kell arról, hogy az utolsó arany a mi kezünkben legyen.

A német és magyar nemzet már példát mutatott áldozatkészségéről. A németek két hadikölcsönt jegyeztek már, mi egyet. Most újra hozzánk fordul a haza, újra kér tőlünk és követnünk kell a német példát, újra késznek kell lennünk minden áldozatra és a mostani áldozatkészségünknek felül kell mulni a régebit.

Győzelem vagy halál! A nemzetnek nincs más választása. A nagy világháború változó hadiszerecsénye megtanította az emberiséget, hogy nincs az a földi hatalom, amely megtörhetné hősi hadseregünk acélfalát, ha mögötte áll a nemzet. Katonáink maguk, a mi drága vereink! bizva-biznak Istenben és a maguk hazaszeretett adta erejében és bizvást-bizva bennünk, izenik haza a tűzvonalból:

— Mi kitarunk és győzni fogunk! Csak ti otthon el ne hagyjátok!

A nemzet becsülete kívánja, hogy aki maga nem állítja oda egyetlen életét a Kárpátok szirtjeire, mint ők teszik, az legalább kölcsön adja fölös pénzét a hadsereg szükségleteire.

Hatalmas, legyőzhetetlen szövetségünk, a német nép tízezer millió márkát adott újabb hadseregének. A mi nemzetünk is élni akar! Győzni akar!

Adjuk meg rá a módot hadainknak. Akinek van hozzá tehetsége, aki hallgat hazafias szíve szavára, aki számít és megérti, hogy amit kölcsön ad most az államnak, azt nem ajándékba adja idegennek, de saját boldogságára, gyermekei jövőjéért, a hazáért, a királyért adja oda kölcsön, azért, hogy vad ázsiai csordák ne gyujthassák föl a házat, ne gyilkolhassák le asszonyainkat, gyermekeinket, hogy ne hajthassák korbáccsal ígába ezt a büszke szép országot. Aki képes hősokeket tisztelni, családját s hazája szent földjét szeretni: az hallgasson a Haza felhívására.

Menjünk jegyezni az új nemzeti kölcsönre.

A nemzet a mult ószszel is megmozdult és bámulatba ejtette a világot. Most még nagyobb erővel kell megmozdulnia.

volt.) Mikor már vagy 25 lépésnyire volt a posztól, Kovács harsány hangon rákiált, de a főhadnagy tudva azt, hogy Kovács fegyvere nincs megtöltve, csak közeledik feléje.

— Halt! — kiáltja a poszt másodszer is. Az eredmény semmi.

— Halt! — ordítja harmadszer is Kovács, de a főhadnagy csak jön feléje, sőt már alig van tőle néhány lépésnyire.

Kovácsban felforrott a jó magyar vér. Egy pillanat alatt elgondolta, hogy löni ugyan nem lehet a fegyverével, de lehet azt másra is használni. És a másik pillanatban megfordította a fegyvert, két kézre kapta és a boldogabbik végével nekimászott a főhadnagynak.

A főhadnagy ur alig tudott elmenekülni. A többi posztnál már nem is volt kedve szerencsét próbálni, azokhoz a kadetokat küldte.

A legtöbb posztól a kadetok el is szedtek fegyvert, bajonettet, patronáskákat, mindent, csupán néhány magyar fiú állta meg a helyét. Ekkor a főhadnagy rámutatott Kovácsra és utasította a kadetokat, hogy menjenek hozzá és vegyenek el tőle valamit. Erre persze egyetlen kadét sem vállalkozott, hanem jelentést tettek a főhadnagynak, hogy Kovács egy „ungar,” minden „ungar” veszelés katona, mert ha nincs löszere, akkor a fegyver boldogabbik végével verekszik...

Másnap Kovács kétnapi „dinsztfreit” kapott a főhadnagytól.

Ki kell tartanunk végig! Méltóknak kell lennünk hadseregünkre! Akkor áldás lesz Szent István népén. Akkor emelt fővel állhatunk a történelem ítélőszéke elé.

Élet a táborban.

Északi harctér, április 21.

Hogyan élünk mi itt a táborban? — erről irtam két héttel ezelőtt a Híradó olvasóinak. Most folytatom az elbeszélést, tan érdekelni fogják leírásaim az én kedves földjeimert.

Gondolhatom sokat vagyunk otthon, de egy sincs köztünk, aki arról beszélne, hogy mikor megyünk haza. A legnagyobb antimilitaristák most a leglelkesebb harcosok. A leggyávabb is vakmerő lesz itt Ijedelmel nem ismerünk, teljesen érdeketlenek, fájsultak vagyunk a veszelékekkel szemben. A mult héten, menctelés közben kérdést intéztek hozzánk, ki vállalkozna önként rajonaba állni, hogy a M... faluban levő orosz állást kikussuk. Nyolcan voltunk, akik előre mentünk. Egy főhadnagy vezetett bennünket, karabélyval a kezében. Fegyvereinket előreszegezve, az éjleple alatt óvatosan bementünk a faluba. A falu közepén sörteiz fogad. Hasravagódnak és viszonzoznak a tüzelést. A sötétben csak keveset látunk: arra lövünk, amerről reánk löttek. M'r egy negyed-órát tart a tánc, mikor a zajban jobbra-balra nézek s észreveszem, hogy egyedül vagyok. Az első pillanatban megjédek: mi lesz most? Újabb magazint vágok a fegyverbe és tovább lövök. Gondolom, majd csak visszajönnek. Tíz perc múlva tüzet szüntetek és négykézláb keresztül-másom az uton. Házak mellé érek, felugrom, biztonságban érzem magam. De egyszerre a hazakból is lőnek reám. A ház mellett magas lucerna áll, abba belefékszem. Felóra múlva dragnyosok jönnek vágatva. Mentve vagyok. Felugrom és menekülök visszafelé. De nagy erő áll az oroszok rendelkezésére és a dragnyosok véres fejjel vágatnak vissza. Ujra utolsó vagyok a menekülők között. Egész nap „bolyongtam a szántóföldeken, amig csapatmentem meglettem.

Ott tudtam meg, hogy vezető főhadnagynak az éjszakai harcban súlyosan megsebesült és meghalt. Mi dicséretet kaptunk...

A táborban gyakran mesésik, hogy a „gulyás-ágynak” nem tudnak utánunk jönni s a bakanépség kénytelen azzal az étellemmel beérni, amije van, vagy amit talál. A kényszerűség ilyenkor megtamint bennünket arra is, hogy saját magunk főzzük meg a menázsinkat. Krumpli, az mindig s mindenhol akad. És micsoda krumpli-sterc készül itt a táborban — zsír nélkül, sőt mi több, víz nélkül. Főtt krumpli — víz nélkül! Hogyan lehet ez? Hát így: minden szádban, cugban van egy pár cserép- vagy vasfazék. A fazekat megtöltjük nyers krumplival, a tetejét szalmával befedjük, hogy piszok ne férhesen hozzá, s akkor a fazék száját jó vastagon besároozzuk, hogy a krumpli légmentesen el legyen zárva. A fazekat most ráhelyeztük a tűzre. És ott a tűzön, a légmentesen elzárt fazékban a krumpli úgy megfő a saját szájében, hogy gyönyörűség. Mikor ezzel készen vagyunk, a sárt és a szalmát leszedjük a krumpliról és megtörjük. Aztán körülüljük a fazekat és bizony nem állunk meg a — fazékfenéig.

Hogya egy kis zsír is kerül a konyhából a stercre, akkor van még csak lakodalom!

Azért nem kell azt hinni, hogy a baka mindig krumplin él. Kerül hus is teitékre. Ha kergetjük a muszákat: az utunk felperszelt, rombadöntött faivakon visz keresztül. A lakosság elmenekült, sehöl egy emberi lény, csak az állatok futkároznak megrémülve az üszkös falak között és a réteken. Egy-egy „facét” liba, tyuk, vagy malac csak akad ilyenkor. Menctelés közben a baka elkapja a nyakukat, a hóna alá veszi és cipéli sokszor egy napi járóföldnyire is, amig „rasztozás” nem következik. Akkor aztán készül a jó nyárson-sült vagy pörkölt.

Egyszer egy felperszelt orosz falu mellett táboroztunk. Az egyik ház mellett a sertésóban apró malacok sivalkodtak. No gyerekek, mondom, ma malacpecsenyét eszünk! Két társammal megindultunk az ő felé. Az ő környéke el volt kerítve s az anyadisznó a hat kis malacával a keríté-

tésen belül turt egy nagy halom kukorica-sát. Átlépek a kerítésen s nyulok a malac utá. Amint lehajlok az állatért, látom, hogy az orra csupa vér. Nézem a többit, nézem az anyadisznót, azoknak is véres a szájuk és rágak valamit — sás alatt és csámcsognak szörnyűségesen. Pár pillanattal gondoikodom: mi lehet ez? Felugrom a kukorica-sás csomót. Rettenő látvány tárult elém. Egy orosz katona holtteste feküdt ott, de micsoda állapotban! A keze, lába rongyos husacfat, az arcából csak a két fehér pofacsontja villog ki, a húst lerágták róla. És irtózatos, átható dőghuszag a levegőben.

Megborzadva ugrottam ki a kerítésen. Persze malac nélkül. A világrét sem tudunk volna azokból a malacokból enni, csak egy falatot is...

Lendvai.

— A háború napilapja „Az Est”. Az ország nehéz küzdelmében, a magyarság jövőjéért folyó harcokban becsületes, megbízható hirszoalattal veszi ki részét AZ EST. Magyarországon legjobb íróit és legnevesebb újságíróit küldi oda, ahol az események lejátsszódnak. AZ EST tudósítói felkeresik a nyugati, keleti és déli harctér minden seregét és idegfeszítő munkával, becsületes őszinteséggel adnak hírt az olvasóközönségnek minden csatáról, ahol derékanas küzdő karonánk a magyar név dicsőségét öregbitik. AZ EST leggyorsabban és leg hamarabb juttatja el a harctér és a semleges külföld útján az ellenséges országok eseményeinek híreit az olvasóhoz. Az előfizetési ára minimális, mert három hónapra csak 4 kor. 50 fillérbe kerül. Mutatványszámot lapunk olvasóinak szivesen küld AZ EST kiadóhivatala, VII., Erzsébet körút 20.

A teve.

— Jelenet a járásbírószágon. —

Erdekes eset játszódott le a minap a kir. járásbírószágon. Szól pedig a nóta egy Jó nevű környékbeli parasztról, aki arról nevezetes, hogy furtangosabb, mint tiz fiskális együttvéve. Jó már ismert alakja a bíróságnak, minden héten akad valami ügyes-bajos dolga, de a pereit mindig ügyvéd nélkül szokta elintézni. Beszél ő az ügyvéd helyett is eleget.

Ezzal becsületesítés vétsége miatt állott a bíróság előtt, azért, mert egy falujabeli asszony-nak azt mondta: „Te teve.”

— Bünsőnek érzi magát? — kérdi a bíró.

— Nem! — feleli a vádlott nagy flegmával.

— Hát miért nem érzi magát bünsőnek?

— Hát, kérem alássan tekintetes bíró ur, — allegál a vádlott — azért nem érzem magam bünsőnek, mert én nem tudom, hogy mi az a teve; már pedig ha én nem tudom, hogy mi az a teve, akkor nem is lehetett sértő szándékom és ha nem volt sértő szándékom, akkor nem lehet sértett fel sem...

Erre a jogi érvelésre közbeszó a felperes ügyvédje:

— Hát kedves barátom, maga azt ne mondja, hogy nem tudja, mi a teve! Hát a teve az egy állat, már pedig ha valakinek állatnevet mondtunk, az a legnagyobb sértés!

A vádlott visszafelé:

— Ugy?! Hát emlékszik a tekintetes ur arra, amikor én egyszer a tekintetes ur irodájában voltam s a tekintetes ura ráérték a „szivarozhatnékomság,” azt mondta a feleségének: „Kedves galambom, hozza be a szivartárcám!” Hát akkor a tekintetes ur is megsejtette a tekintetes asszonyt?

Az ügyvéd e nemvált replikára himel-hámol, majd azt mondja:

— Hja barátom, az egészen más dolog. A galamb az egy kedves kis kétlábu állat, azt kedveskedésből szoktuk mondaní az embereknek...

A vádlott közbeszó:

— Igen ám, csakhogy amikor a tekintetes asszony sokára jött a szivartárcával, azt mondta neki a tekintetes ur: „No *cicám*, de soká jött!” Hát akkor sem sértette meg a tekintetes ur a tekintetes asszonyt?

A bíró és az ügyvéd mosolyognak a nemvált élen, majd a dolog vége az lett, hogy a vádlottat kimondották a Btk. 261. §-ába ütköző becsületesítés vétsége miatt bünsőnek s ezért elítélték tiz korona pénzbüntetésre.

— Megnyugszik az ítéletben? — kérdi a bíró a vádlottól.

— Megnyugodni megnyugszom, — feleli amaz, — de valamit még szeretnék tudni
— Nos, mi az?
— Kérem, tekintetes bíró uram, szabad-e a tevének azt mondani, hogy „ténssasszony“?
— Hát persze, hogy szabad. A tevének mindent mondhat, az nem érti meg, így hát meg sem sértődhetik!

Ezzel a vádoltat hódolatjeljes pózba vágja magát, megköszöni a bíró urnak a szívességet s indul kifelé. Az ajtónál azonban megáll, a sértett asszony felé fordul s odaszól neki:

— Isten veled *ténssasszony!* . . .
S kárörvendő, vigyorgó képpel, önelégülten kifordul az ajtón. K. S.

Alsólendvai hadifoglyok értesítései Oroszországból.

Milhofer Henrik alsólendvai ügyvédi írnok mint tűzér szolgált Przemyslnben. Mikor a hősi-sen védett vár elesett, ő is orosz fogságba került. Milhofer a körülkerített váról légi postán többször írt Alsólendván lakó családjának, de a vár feladása óta semmi hír nem érkezett feléle. Ma egy hete, vasárnap azonban életjelt adott magáról Milhofer. Cirill-betűs orosz levelezőlapon németnyelven néhány sort írt családjának, melyben tudatja, hogy egészséges és urban van Szibéria felé. A levelezőlap a Volga-menti Sanct Batraki nevű városban lett feladva, még pedig április 10-én s aránylag igen hamar, tizenöt nap alatt, április 25-én ért ide Alsólendvára. Az érdekes, számos hivatalos pecséttel ellátott kártya tartalma magyar fordításban ez:

„Drága Nőm és gyermekek! Tudatlak benneketek, hogy én is hadifogly lettem. Már tíz nap óta utazunk vonattal, jelenleg a Volga mellett vagyunk, azt hiszem, Szibériába tartunk bennünket. Én egészséges vagyok, amit Nektek is kívánok. Csak legyetek nyugodtak, Isten segítségével rövidesen hazamegyek, hisz talán ti is tudjátok, hogy már nincs messze a béke. Ha állandó helyre érkezem, majd írni fogok. Csókol benneteket *Henrik*.“

Szauer János alsólendvai uradalmi kádár szintén mint tűzér szolgált Przemyslnben. Ő is fogly lett és Oroszországba internálták. — A mult héten ő is életjelt adott magáról; feleségének a következő tartalmu táviratot küldte Oroszországból:

„Egészséges vagyok. Kérek választ, hogy vagytok. *Johann Szauer* Skobolew, Russland.“

A sürgöny április 28-án reggel 7 óra 24 perckor lett feladva Skobolew városában s már másnap déiben, tehát 30 óra alatt itt volt Alsólendván.

HIREK.

Könyörgés a kedvesért.

Nem kérem, Uram, hogy reám tekints
És léssad: nincs még a föld kerekén,
Ki haragodhoz közelebb jutott,
Mert Jónál jobban megszengvedtem én.

Alázlat engem barmok vályújáig
S hajesárt rendeltél urnak én fölém,
S mikor lelkeben szent rózsáid nyíltak:
Senyvedni hagytál bszadoktá tövén.

És mégse kérem, hogy énram tekints
S megsofald szörnűy vezeklésemet,
Csak öt tekintsd, a gyöngét, szomorut,
Aki nem vétett soha ellened.

Uram, szépséget te adtál neki
S te adtad nekem a zengő ígét.
Ha engem elnyel itt a verőzón:
Szépséget, Uram, ki zengheti még?

Ki mondja neki ez tán: Gyönyörűm,
Az ég legdrágább ajándéka vagy.
Igy elhervadni engednéd-e őt,
Ő én Uram, kit jónak mondanak.

Lásd, nem dicserem még meg a szemét,
Melyet házadban bnaattal sült le.
Uram, könnyekben uszon-e a szem,
Mely jóságodnak legfényesbb tükre?

Nem kérem, Uram, töled semmit is,
Mert nem alkottad kérő szóra szám;
S most mégis kérlek: szegény életem
Ajándekul add neki, jó Atyám!

Gyóni Géza.

Gaszág, komiszság,

vagy hamarjában nem is tudjuk, hogy minek tituláljuk azt a lelketlen garázdálkodást, amit a háboru óta intéznek hétről-hétre a zsebünk, gyomruk és egzisztenciánk ellen a piaci élelmiszer árusok. Megáll az embernek az esze, hogy hol vesznek egyes emberek bátorságot maguknak ahhoz, hogy olyan dolgokért, amikre ma sincs több kiadásuk, dupla, sőt háromszoros árt mernek kérni: azért, mert háboru van, azért, mert amugy is nehéz a megélhetés, azért, hogy még ezzel is tetézzék az itthonmaradottak tengernyi gondjait?! A hatóság végre meglátta, hogy nicsoda rablogarádzálkodás folyik egy idő óta a lendvai piacon, hogy zsarolják, uszorázzák ki ott lelketlen módon a védetlen közönséget, s megette az első lépést a piaci élelmiszerek árának hatósági uton való megállapítása felé. Már csak napok kérdése, hogy mikor teszi közzé a hatóság a tejért, tejfelért, turóért és vajért követelhető legmagasabb árakat. Tehát egyelőre csak a tejről és a tejtermékekről van szó, de ezt nyilván követni fogja a többi élelmiszerek árának megállapítása. És ez jól van így. . . . A hatóságnak végre véget kell vetni azoknak a lelketlenségeknek, amik hétről-hétre a piacon megismétlődnek és oltalmába kell vennie a közönséget, amelynek éppen elég hosszú ideig szívták a vérért. Csak aztán meg ne álljon a hatóság a megkezdett uton, a tej után jöjjön a többi élelmi cikk. Szabják meg minden élelmi cikknek az árát, de csak hamarosan. A közérdek parancsolja ezt. . . .

— **Iskolálatogatás.** Békei Ignác fiemei állami polgári iskolái igazgató, miniszteri iskolálatogató április hó 29-én meglátogatta az alsólendvai polgári fiúiskolát. Az iskolálatogató az egyes osztályokban végighallgatta a tanítást, majd pedig részt vett a tanári konferencián. Békei a hallottak és tapasztaltak felett elismerését fejezte ki úgy Kiss Dénes igazgatónak, mint a tanári kar minden egyes tagjának.

— **Kinevezések.** Öfelsége a király Odor Géza miniszteri tanácsos, zalaegerszegi pénzügyigazgatót az V. fizetési osztályba léptette elő, Martinecz Richárd zalaegerszegi pénzügyi titkárnak pedig a pénzügyi tanácsosi címet és jellegét adományozta.

— **Ujra alakították a városi bizottságokat.** Alsólendvai nagyközség képviselőtestülete az egyes községi bizottságokat a következőképp alakította meg az 1915. évi esztendőkre:
Jogügyi bizottság: Isoó Ferenc, dr. Nábráczky Hajós Béla, Biró Lajos, dr. Wollák Adolf és dr. Vitéz Gyula.

Gazdasági bizottság: Kotschy József, Szporni Sándor, Ivanics György, Strausz Flórián és Pollák Emil.

Közürendészeti bizottság: Isoó Ferenc, Fuss F. Nándor, Biró Lajos, Karabélyos Elek és Fehér Miklós.

Számviszsgáló bizottság: Matyasovszky Vince, Fuss F. Nándor, Pollák Emil, Toplak János és Freyer Lipót.

Építészeti és szépészeti bizottság: Fuss F. Nándor, dr. Józsa Fábán, dr. Brünner József, Toplak János és Bellövics Antal.

Adakozunk a Vöröskereszt Egyletnek! Segítsük a hadbavonultak családjait! Aldozunk az elesettek hozzátartozóinak!

— **Hösi halál.** Mint fájdalmas részvétellel értesültünk, Sebestyén Ferenc alsólendvai bérköcsitulajdonos, a nagykanizsai 48. gyalogezred tartalékos, a kárpáti harcokban orosz golyóól taláiba elesett. Derék földünk hősi halálát már több alsólendvai bajtársa megírta, legutóbb pedig Weisz Zoltán bírósági hivatalnok írta meg — mint szemtanu — körülményesen a tragikus esetet, aki a harcokban közvetlen szomszédja volt Sebestyének s ő is temette el a vértáztala csatamezőn. Weisz Zoltán megírja a levelében részletesen, hogy április 7-én a századjuk azt a parancsot kapta, hogy támadja meg az ellenséget. Ebben az ütközetben talála a gyilkos golyó Sebestyént, ki egy jajszó nélkül halt meg. „Szegény Fránczit — írja Weisz — igazán tisztességesen temették el az édes hazai földbe. Sírját köröskörül kövekkel kiraktuk, zölddel bevontuk és koszorút tettünk rá, keresztfájára pedig azt írtuk: Én az voltam, aki ti vagytok, ti azok lesztetek, ami én vagyok.“ — Közvetlen a temetés után Sebestyén címére a növértől egy csomag érkezett tele cigarettával és egy fényképpel. A csomagot már Weisz kapta kézhez, a cigarettát szétozostotta a katonák között, a fényképet pedig hazaküldte Alsólendvára. — Sebestyén a háboru kezdete óta a harcokban volt, bátran, hősen harcolt mindvégig anélkül, hogy valaha csak egy napig is beteg lett volna. Társai már rendre kidőttek, kétszer-háromszor is megsebesültek, ő fagyban, zivatarban rendületlenül állta a harcot. Itthon özvegy édesanyját és növért tartotta fenn, kik most a kenyérkeresőjüket veszítették benne. Derék, szorgalmas ember volt itthon, vitéz, jó katona volt a harcokban: emlékétt kegyelettel fogjuk megőrizni. Nyugodjék békével!

— **Megyegyalás.** Zalaegerszegi törvényhatósági bizottsága f. hó 10-én Zalaegerszegen, a vármegyeház nagyeremében tartja ez évben első negyedévi közgyűlést. A tárgysorozatban 116 — nagyrészt jelentetelen — ügy fog szerepelni.

— **Megállapítják a piaci cikkek maximális árát.** Mint lapunk más helyén olvasható, a hatóság meg fogja állapítani a helybeli piacon eladásra kerülő élelmiszerek eladási árát. Egyelőre a tejtermékek legmagasabb árai lesznek megállapítva, de a hatósági ármegállapítást valószínűleg hamarosan ki fogják terjeszteni az összes piaci cikkekre. A tejtermékeket, ugymint a tejet, tejfelt, turót, vajat a következő árakért szabad árusítani: Egy liter tej 24 fillér, egy liter tejfel 80 fillér, egy kiló turó 60 fillér, egy kiló vaj (tejfejből) 2 kor. 40 fillér, tejszimból 4 korona. Ennél alacsonyabb áron szabad eladni, drágábbért nem. Jó volna, ha a többi élelmiszerek árait is hamarosan megállapítaná a hatóság.

— **Nyugdíjzás.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kaczu Ignác muraszahelyi áll. elemi népiskolai igazgatót nyugdíjazta s neki hosszú időn át kifejtett buzgó és eredményes működéséért elismerését fejezte ki.

— **A Katolikus Nőegylet közgyűlése.** Az alsólendvai Katolikus Nőegylet vasárnap délután tartotta évi rendes közgyűlést. A gyűlésen Füss F. Nándorné urasszony elnökölt. A pénztári jelentés felolvastatván, abból a szép számban megjelent tagok jóváhagyólag tudomásul vették, hogy az egyesület bevétele a mult évben tagdíjából, adományokból, gyűjteményekből, kamatokból stb. 2070 kor. 97 fillér volt, kiadása pedig 2142 kor., amiből csupán pénzbéli és természetbeni segélyezésre 1739 kor. 50 fillért fordított az egyesület. Ezután a tisztújítást ejtették meg, még pedig olyképpen, hogy a régi tisztikart egyhangulag újból megválasztották. A gyűlés több kisebb ügy elintézésével nyert befejezést.

— **A belga szürkekönyv,** a „Világháboru Okiratai“ című füzetcsorozat 5. száma magyar nyelven is megjelent. A füzet rendkívül érdekes okmányokkal gyarapítja a világháboru előzményeinek történetét ismertető irodalmat. A csinos füzet ára 40 fillér, kapható minden könyvkereskedésben.

— **Ragályosbeteg katonakórház Nagykanizsán.** Megirtuk egyik előző számunkban, hogy Nagykanizsán egy két és fél millió koronába kerülő óriási kaszárnyát építenek. Ezzel kapcsolatosan, a város egy másik pontján a pozsonyi katonai parancsnokság egy egész barakkbátor építését kezdi meg a közeli napokban, melynek rendeltetése lesz, hogy ott kizárólag a déli harctérről érkező, mintegy 3000 ragályos betegségben szenvedő katonát helyezzenek el.

valóságos hivatást töltött be és fog még sokáig betölteni Európá történetében. Kohut könyve a Bismarck-korabeli politika legrejtettebb zugába is belelát, felderíti a magyar emigrációnak a porosz kormánnyal való kapcsolatát, elavultja szemünk elől azokat a külisszakát, melyek mozgott a nagy politikai színpad rendezői intézkednek és olyan világot tár fel előttünk, melyet csak nagyon kevés embernek van alkalmja személyes tapasztalattalól megismerni és mely csupa izgalom, csupa drámai nyugtalanság, csupa harc és küzdelem. Kohut könyve színes részleteivel, intimitásaival minden regénynél jobban lekötő érdeklődésünket. A magyar vonatkozások mellett fényt vet az egész Bismarck-korabeli világpolitikára. Nem utolsó érdekessége, hogy a Monarchia és Németország közötti szövetség szövegét tartalmazza. Megvagyunk győződve, hogy Kohut kitűnően fordított munkáját nemcsak a politikusok, hanem a legszélesebbkörű közönség is nagy élvezettel fogja olvasni. A nagyon izléseken kiállított munkát, melynek címlapját Bismarck arcképe díszíti, az Athenaeum adta ki. Ára 2 korona 40 fillér.

— **A tábori postacsomagforgalom.** Május 3-ikától 7-ikéig a következő számú tábori postahivatalok címén küldhetők csomagok: 8., 9., 11., 12., 15., 18., 19., 30., 33., 35., 39., 40., 42., 47., 51., 52., 53., 55., 57., 63., 68., 71., 75., 81., 84., 89., 93., 99., 103., 108., 107., 111., 112., 118., 127., 128., 150., 154., 186., 189., 191., 201., 207., 211., 301., 305., 307., 308., 315., 316., 317., 320., 351., 352., 353., 354., 355., 501., 502., 503., és 506.

— **Védekezés a hafifusz ellen.** A belügyminiszter újból felhívja a törvényhatóságokat a ragályos betegségek terjedésének megállítására irányuló összes rendszabályokra. A betegség járványos volta esetén azonnal be kell azt jelenteni. A tifuszbetegeknek a kórházban való teljes elkülönítéséről gondoskodni kell s a tifuszbeteg kórházának minden egyes felszerelési tárgya a többi beteg által használt tárgytól teljesen elkülönítettek. A tifuszbetegeket addig nem szabad a kórházból elbocsátani, amíg a tifusz csiráitól egészen meg nem tisztultak. A kórházak személyzetét ki kell oktatni a tifuszbeteg kezelésére. A rendelet hangsúlyozza, hogy aki csak teheti, oltassa be magát tifusz ellen.

— **Gyilkos szomszéd.** Zarka Lajos és Vajai Gyula szomszédok voltak a zalamegyei szentbékai szőlőhegyen. A két szomszéd folyton hadilábon állott egymással, minden csekélység miatt kitért köztük a pereskedés. Vasárnap délután megint hajbakaptak valamiért s feleselés hevében Vajai egy hatalmas szikladarabot ragadott fel és azzal fejbevágtá a szomszédját. Az ütés olyan heves volt, hogy Zarka egyetlen lajzón nélkül összeesett és meghalt. Vajai a rémes tett után önként jelentkezett a csendőrségen, hol letartóztatták.

— **A keszthei postalopás.** Mintegy 3 évvel ezelőtt történt, hogy a keszthei postakocsiról eltűnt egy 13,700 koronát tartalmazó postaszák. A gyanu Horváth Zsigmond posta kocsisra irányult, akit közel két évig figyelt a csendőrség, amíg rá lehetett bizonyítani a lopást. Ebben az ügyben ápr. 23-án volt a nagykanizsai törvényszék előtt a tárgyalás, melynek eredményeképpen a bíróság 7 évi fegyházra ítélte a hütlén postakocsist.

— **Bányai Elemér (Zuboly) eleste** szomoruan érinti a gyermekvilágot is, a kitűnő író sok szép dolgot írt a gyermekek számára is a Jó Pajtás-ba, mely most kegyeletesen emlékszik meg hosi haláláról, április 25-iki legújabb számában. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapjának ebbe az új számába verset írt Benedek Elek és Madarassy Erzsébet, elbeszélést Szemere György, Sebők Zsigmond folytatja Tamássy Miklós című új regényét, Lendl Adolf, az állatkert igazgatója a kis veresbegről írt érdekes cikket, egy kedves történetek az arany lakodalomról szól. Rákosi Viktor folytatja „A gibraltári összeesküvők” című regényét. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 K 50 fill., félévre 5 kor., egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatványszámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Merénylet a rendőr ellen.** Dávidovics László téglagyári munkás vasárnap este egyik kiskanizsai kocsmában garázdálkodott. Farkas József rendőr be akarta kisérni, de a legény revolvert vett elő, oldalba lötte és elszaladt. A rendőr még nem került meg.

— **Meghalt a nevenapján.** Dömötör György cseszégi (Zala) lakos a napokban került háza a harctérről, ahonnan mint szívbeteg bocsátották el. Dömötör a nevenapja előestéjén lázasan készülődött, hogy a névnapját és a hazatérést illően megünnepli rokonaival és barátai-val. Már el volt készítve minden a másnapi lakomához, Dömötör fáradtan pihenni tért, de reggel hiába zörgettek az ajtaján, az éjszaka folyamán meghalt. A készülődés irtalmaitól szív-szélhűdést kapott.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. Zalaegerszeg. Tárcaját némi javítással közzöljük. A jövőben rövidebb dolgokat szíveskedjek küldeni, hogy egy részletben közölhesük. Szívesen vennénk, ha néha egerszegi hírekkel is felkeresne bennünket. Tisztelet-példányt küldünk.

Hivatalos jótékonysági jelvény!

*** Sebesült török bajtársaink javára vásároljuk és viseljük**

A Vörös Félhold jelvényét.

Ára egy korona. Kapható Balkányi Ernő üzletében Alsólendván.

A miniszterium által engedélyezett és a kir. tanfelügyelőség által 663/191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legújabb fali térképe megjelent

Nagyon szép kiállításban iskolai és irodai célra!

Ára 22 korona.

Megrendelhető BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva

Vigyázzon egészségére! Megbízható és jó minőségű nikotinmentes cigaretta-hüvelyeket

csak **BALKÁNYI ERNŐ** könyv- és papirkereskedésében Alsólendván szerezhet be.

MEGJELENT
A HÁBORU D. LOMÁCIAI OKMÁNYTÁRANAK MAGY. KIADÁSA
AZ OSZTRÁK-MAGYAR VÖRÖS KÖNYV
 DIPLOMÁCIAI AKTÁK A HÁBORU ELŐZMÉNYEINEK TÖR-TÉNETÉHEZ.
 A monarchia háborus dokumentumainak, az ellenséges és semleges hatalmakkal folytatott tárgyalásoknak, jegyzékváltásoknak, bizalmas követi jelentéseknek, iratoknak, okmányoknak gyűjteménye magyar fordításban.
KAPHATÓ BALKÁNYI ERNŐNÉL ALSÓLENDVÁN. ÁRA 1 KORONA.

6050
 közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a
KAISER-féle Mell-Karamella
 három fenyővel
Köhöges rekedség, hurrut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért
 kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszer-tárában.
 *—88

Steckenpferd- liliumtejszappan
 Bergmann & Co. cégtől Tetschen alElbe
 egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szépjelen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmúlhatatlanságáért. — Ezernyi elismerővel! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyére és a czeg helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszer-tárakban, drogeriákban, illatszertüzletekben stb. 40—23 Hasonlóképpen kiténő Bergmann Manera liliumkrémje (80 fillér egy tubus). Kiténő szer női kezek gondozására.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb **zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.**

A legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók **Mayer Ödön** órás és ékszerésznél **ALSÓLENDVA, Fúutca.**

Nagy raktár fali- és álló-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. **Javitások szakszerűen végeztenek!**

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfősáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-dívat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsis-vállalata. Kényelmes bérkocsit mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és gépi gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MÜRSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut., Beck-f. házban

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-ter, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkeiben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DÁNIEL elsörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpár javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédrés.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömök.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vas m.)

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszúfalu. Elvállal mindenféle betonmunkát. Kész betoncsövek raktára.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos. Tüzifa eladás ölenként K 36.—.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszordahealy.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérlője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABO FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS málmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Göntérháza.

Franciaország Oroszország Szerbia és Európa háborus TÉRKÉPE.

Különféle nagyságban s árban kapható
Balkányi Ernő
könyvkereskedésében Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

Érdekfeszítő olvasmányok!

Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak való-
sággal szenzációját képezi az a
folyóirat, mely 32 oldal terjede-
lomben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden füzet-
hez Jókainak a »Jövő század re-
génye« c. művéből egy iv van
csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!**

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók **BALKÁNYI ERNŐ** könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván